

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

GRUP HERMES

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell Editorial: Xavier Albertí (president), Joan Villarroja (vicepresident), Joan Ballester, Josep Delemus, Lluís Foix, Rosa Font, Dolores Lloveras, Jordi Maluquer, Jaume Oliveras, Vicent Sanchis, Teresa Seseras i Pep Colletldemont (defensor del lector).

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Anna Maria Ribas (Gerència Comercial), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Francesc Canosa

UNA HISTÒRIA D'ÈXIT COL·LECTIU ENS AVALA

Muriel Casals

Presidenta d'Òmnium Cultural

Estimada Laura

Qui atreu a qui? La magnetita a l'imant o l'imant a la magnetita? Som davant de la primera relació sentimental de la història? Deliri forçat? Explotació econòmica? Llegeixin *Amor minimal*, un llibre no escrit de gran interès. Perquè un dia ho haurem d'afrontar. Qui influencia a qui? Barcelona a comarques o comarques a Barcelona? Poc es diu. Però el mapa electoral ha de fer obrir els ulls. Comarques espenta aquest procés. La cosa ve de lluny. I la formiga només es veu quan torna amb la teca al formiguer. Poble a poble han sortit a la llum criatures bellugadisses. Han omplert sales, casals, capses de sabates, de galetes i han xerrat en públic el que mai sortia del xiuxiueig de cantonada. Davant de la virtual dicotomia de masses i elits de Barcelona, a comarques hi ha les immenses mino-

Les comarques posen les fulles de llorer que li falten a la corona

ries. Es posen la capa de Superman costumista i rumien com el pagès Maquiavel. Els anònims treballen amb la força de creure quan ningú creu en res. I això fa merèixer el respecte dels ateu existencials. Res seria sense ells: ni les manifestacions, ni el discurs, ni l'energia... No és el poble amb una samarreta de Lenin fosforescent. És diferent. El teu nom és Laura. A comarques s'ha fet catarsi de la novel·la de Miquel Llor *Laura a la ciutat dels Sants* (1931). La pobra Laura, que se'ns en va a comarques. Comarquinal: cau opressiu, emboirat, d'éssers engabiats. I allà la nostra fleuma acaba neuròtica. Ni matrimoni, ni amor fugaç, ni res. Sola. I és clar, sense ansiolòtics. Ara Laura ja ha crescut. La vida li ha fotut unes nates que podria muntar una cadena de pastisseries. Retorna. Laura sedueix als pobles i a la ciutat. Què t'has fet? És la bellesa del que ja no es recorda. L'amor sempre és singular. És un gest el que fa enamorar el tot. Laura, que véns de lluny. El teu nom és *laurus* (llorer), victoriosa. Laura ara vol guanyar. No només pel seu país, sinó també per unes comarques que sempre han perdut, i que ara posen les fulles de llorer que li falten a la corona.

Els catalans i l'Europa políglota

Les maneres d'organitzar la vida en societat estan condicionades per la història i la geografia de cada país. Per això, observem diferències notables pel que fa a l'exigència política, econòmica, social i lingüística als diferents països del nostre entorn. És interessant conèixer i recordar les respectives evolucions històriques, perquè hi ha circumstàncies del passat de cada nació que expliquen el comportament present i també les ambicions de futur.

ÉS BO PENSAR, PERÒ, que males experiències en el passat no tenen per què implicar especials dificultats futures. Fins i tot, de les malifetes del passat se'n poden derivar lliçons sobre el que no es vol repetir. I al contrari, un passat sense traumes no assegura forçosament un present pacífic i feliç. Allò important en la vida col·lectiva, com en la individual, és saber d'on venim. Per a molts ciutadans del Principat, de les Illes o del País Valencià, per exemple, el bilingüisme és un punt de partida cap al desitjat políglotisme.

ELS PAÏSOS CATALANS som un poble de mercaders, que ha vist arribar tota mena d'estrangers a les seves costes i que, d'altra banda, també ha viatjat fora per tota mena de motius. Hem patit per força conqueridors o acollit de grat comerciants que, finalment, ens han deixat la llengua derivada del llatí que parlem avui. Amb un passat de demografia modesta, sempre hem necessitat l'aportació dels novinguts. I al seu torn, ens ha calgut viatjar per buscar mercats per exportar productes que el mercat domèstic no absorbeix.

AQUEST ANAR I VENIR, aquests contactes, han conformat una mentalitat oberta. Fins i tot de l'invasor hem après llengua i destreses, sense tenir mai un sentiment de superioritat; amb una actitud d'incorporar tot el possible al saber comú. Hem adquirit amb naturalitat una disposició a acceptar les propostes que signifiquen sumar; tot el que sigui afegir riquesa material, cultural i moral a la nostra conducta.

AVUI, 28 DE MAIG, SOMESCOLA, l'Assemblea de Docents de les Illes Balears i Escola Valenciana ens unim per primer cop per defensar l'escola en català. Perquè no podem acceptar que ens imposin limitacions ni condicionants que restin, que vulguin fer

CARME PERIS

Avui Somescola, l'Assemblea de Docents de les Illes Balears i Escola Valenciana ens unim per primer cop per defensar l'escola en català

més estret el cabal de coneixements que el nostre sistema educatiu ha facilitat amb èxit a tots els nens i nenes. Les tres principals coordinadores cíviques i educatives dels Països Catalans reivindicarem conjuntament a Barcelona el dret dels infants del Principat i la Catalunya Nord, del País Valencià i de les Illes Balears a rebre l'educació en la llengua pròpia. Serà el preludi de la mobilització del 14 de juny a la capital catalana, per defensar el model vigent a Catalunya i el nostre dret a decidir-lo

democràticament i sense imposicions.

ELS ARGUMENTS PEDAGÒGICS i una història d'èxit col·lectiu ens avalen. Els joves acaben l'educació secundària competents en català i castellà. Quan coneixes dues llengües llatines, la comprensió i l'ús d'una tercera o més llengües és més fàcil. I és evident que els escolars catalans també han de ser competents en anglès, la *lingua franca* del segle XXI. Per això, volem seguir educant ciutadans que es puguin entendre amb molts dels seus conciutadans del sud i la resta del nostre continent.

VET AQUÍ EL QUE OFERIM A EUROPA: uns ciutadans dels Països Catalans políglots. Com ho són els nostres compatriotes europeus del nord. Escandinaus i catalans, pobles de mar i de comerç, gent que practica el respecte i l'admiració envers els altres. Amb una combinació d'humilitat i d'orgull, volem explicar aquesta aportació als ciutadans de països més grans en geografia i demografia, però que tenen una tendència obsoleta al monolingüisme.